

Til *justitsministeren* (29/5 78) af:

Wilhelm (VS):

»Hvilke foranstaltninger har offentlige myndigheder – herunder justitsministeriet, forsvarsministeriet og kommissionsdomstolen – truffet efter redaktør Hans Hetlers påstand om eksistensen af yderligere bevismateriale for at sikre sig imod, at FET endnu en gang forsøgte at destruere sådant materiale?«

(Spm. nr. 815).

Begrundelse.

Efter FETs hidtidige optræden kunne enhver ved Hetlers oplysning om, at han var i besiddelse af de manglende »requests«, sige sig selv, at der var en betydelig risiko for, at FET ville søge at opspore og destruere disse beviser. På den baggrund spurgte jeg i januar i år gennem retsudvalget ministeren, hvilke garantier han mente at kunne give imod en sådan destruktion.

Ministeren svarede den 8. februar (retsudvalget, alm. del, bilag 109). Svaret gik ikke nærmere ind på konkrete foranstaltninger, men gav en bredere garanti ved følgende formulering: ingen offentlig myndighed kan forventes at destruere dokumenterne, inden de har været gjort til genstand for den nødvendige undersøgelse.

På baggrund af det i dagbladet Politiken oplyste om FETs bestræbelser må det nu være på sin plads, at justitsministeren oplyser, hvilken baggrund han havde for sin erklæring til retsudvalget den 8. februar, dvs. hvilke konkrete foranstaltninger der var truffet for at undgå netop det, FET synes at have forsøgt endnu en gang.

Besvarelse (9/6 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Efter redaktør Hans Hetlers påstand om at være i besiddelse af yderligere skriftligt materiale vedrørende sit samarbejde med Forsvarets Efterretningstjeneste har kommissionsdomstolen af 13. juli 1977 såvel ved indenretlige som ved udenretlige efterforskningsskridt søgt det pågældende materiale fremskaffet eller i det mindste dets indhold oplyst. Kommissionsdomstolen har herunder fået bistand fra bl. a. rigspolitichefens rejseafdeling. Kommissionsdomstolen har afgivet

tillægsberetning af 30. maj 1978, hvori der er redegjort for den foretagne efterforskning.

At FET skulle have forsøgt at »destruere bevismateriale«, således som det synes forudsat i spørgsmålet og dets begrundelse, er en antagelse, som må stå for spørgerens egen regning. Justitsministeriet kan bekræfte, at det fortsat er ministeriets opfattelse, at ingen offentlig myndighed kan forventes at destruere bevismateriale, inden det har været gjort til genstand for den nødvendige undersøgelse.

Til *statsministeren* (29/5 78) af:

Wilhelm (VS):

»Kan statsministeren godkende, at FET-chefens, oberst Sunds, forsøg på at hindre kommissionsdomstolens arbejde på at opklare forholdene omkring destruktionen af skema 1013, således som det nu er klarlagt af Ekstra Bladet, dels ikke har fået nogen konsekvenser for oberst Sunds placering som chef for FET, dels blev fortiet for folketetinget i forsvarsministerens redegørelse under FET-debatten den 19. januar 1978, til trods for at regeringen gennem retsbogen havde kendskab til dette forhold, hvilket folketetinget ikke havde?«

(Spm. nr. 816).

Begrundelse.

En ting er, at FET-chefen destruerer bevismateriale. Også dette var regeringen i første omgang indstillet på at lade gå upåtalet hen. Først efter en kraftig offentlig reaktion og adskillige pinlige spørgsmål meddelte forsvarsministeren, at han nu havde tildelt oberst Sund en næse for dette forhold.

Men en anden ting er, at oberst Sund, som nu afsløret af Ekstra Bladet, gjorde, hvad han kunne for at hindre kommissionsdomstolen i at opdage denne handling. Under vidneansvar gentog han samme forklaring, med hvilken han vildledte daværende forsvars- og justitsminister Orla Møller.

Dette var ikke bekendt for folketetinget, da det drøftede FET-skandalen den 19. januar 1978. Men det var bekendt for regeringen, idet denne ud over kommissionsdomstolens rapport havde modtaget kopi af retsbogen, hvoraf oberst Sunds vidneforklaring fremgår.